

[Annette Just]

her, er, at hvis et amerikansk skib bliver beskadet, så skal korvetten vende om og styre hjem til Danmark for at spørge, om den må få lov til at være med til at forsvare det. Det kan ikke være rigtigt. Men jeg vil da meget gerne blive belært . . .

Formanden:

Jeg beundrer medlemmernes udholdenhed. Det har været en lang dag, men der er stadig kræfter til at holde et for højt støjniveau i salen.

Annette Just (FP):

. . . Og derfor – nu kan jeg ikke huske, hvor jeg kom til – så vil jeg håbe på, at der er flere, der i virkeligheden vil læse det betækningsbidrag, Fremskridtspartiet er kommet med, hvor vi siger, at vi i virkeligheden utrolig gerne vil støtte, at korvetten bliver sendt ned til Golfen, vi er helt med på intentionerne, men vi synes også, at vi skal være ærlige og give dem mulighed for, hvis der udbræder krig, at kunne få lov til at skyde og ikke skulle stikke halen mellem benene, og det er, det jeg ser at der er et flertal der vil gøre.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

For 12 timer siden havde vi en førstebehandling her i salen, som i sig selv vel vil gå over i historien som en nydannelse i dansk udenrigspolitik. Og jeg mener egentlig også, at det var en førstebehandling, der fik et forløb, som gør, at vi alle sammen hver ud fra vores forskellige udgangspunkter vil kunne vende tilbage til den og læse Folketingstidende og glæde os over det forløb, den fik.

Der er vel langt imellem, at der kan føres en debat her i folketingssalen på det meget høje principielle og saglige niveau, som vi førte den debat for 12 timer siden på, så nu synes jeg måske, tidspunktet var kommet, hvor vi skulle passe på ikke at sætte noget af det over styr, som vi rent faktisk fik skabt under den førstebehandling.

Når man sådan begynder at tale om, hvor 7 mio. kr. skal hentes, så er man ved at være tilbage i den diskussion om petroleumsdunke, som optog sindene i Danmark, mens resten af verden var ved at gå i brand. Og når man begynder at læse tingene så skævt og forkert, som hr. Knud Lind og fru Annette Just gør, så er man altså også ved at afspore diskussionen.

Jeg vil gerne sige, at når det nu fremstilles her i de sidste par indlæg, som om der er sket vældige forandringer i forhold til det, vi diskuterede under førstebehandlingen, er det ikke rigtigt. Der har på intet tidspunkt f.eks. været tale om, at vi skulle være aktive deltagere i en krigsførelse, bestemt ikke. Det sagde jeg udtrykkeligt under første behandling, og det er præcis det, der også står beskrevet i betænkningen.

Og det siger sig selv, at når opgaven ikke er at være krigsførende, men er at løse de opgaver, der er beskrevet i Sikkerhedsrådets resolution, så må spørgsmålet om tilstedeværelse under vilkår, der måske ændrer sig væsentligt i forhold til de vilkår, der er i dag, jo afhænge af, om man vurderer, at opgaven fortsat kan løses.

Det er lige præcis sådan, man skal læse det bilag, som rummer spørgsmål 39, og som vedrører svaret på spørgsmål 9 – så indviklet er det blevet efterhånden – at det, der er det væsentlige, er at løse opgaven. Den skal man fortsat kunne løse, ellers er der jo ingen mening i at være der. Og opgaven er udtrykkeligt defineret som dette: at sikre overholdelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Det er ikke at være krigsførende part i en konflikt.

Det fremgår også tydeligt, at før der overhovedet måtte blive tale om at diskutere den slags, skal Folketinget naturligvis bringes ind i billedet igen. Der er altså ikke tale om nogen ændringer i forhold til det, vi diskuterede så grundigt under førstebehandlingen.

Dette, at regeringen forbereder eventuel etablering af et hospitalsskib, er der heller ikke noget nyt i. Jeg har grundigt orienteret relevante nævn og udvalg om det arbejde, der foregår i regeringen. Der foreligger allerede digre rapporter om det, som forsvarsministeren også har gjort opmærksom på, og det er en god og fornuftig ting at være forberedt på i givet fald at skulle træffe beslutning om at foretage noget sådant. Det er der altså heller ikke noget nyt i. Og jeg minder om, at det, der er tale om, altså er at bruge dette yderst beskedne beløb på at gennemføre forberedelser, så vi, hvis situationen indtræffer, hurtigt kan komme med en indsats, som jeg da egentlig tror vi alle sammen i så fald ville være enige om burde foretages.

Dette med, at vi skal yde betydelige beløb i humanitær hjælp, er heller ikke nyt i forhold til hverken førstebehandlingen eller den debat, vi har haft i de foregående dage. Jeg gik udtrykke-